

Forslag til ny forskrift til Frilufsloven **Høringsuttalelse fra Norsk Hytteforbund**

Vi viser til brev av 24.04.2013 – ref. 2012/5135 NAT-FR-AS

NHF mener at dagens avstandsregler i det store og hele fungerer greit, men vi forsvarer likevel på ingen måte grunneieres eller andres tiltak for uberettiget å søke å privatisere strandsonen og hindre allmenn tilgang til denne. Det er tvert imot ønskelig å redusere utilbørlig privatisering av strandsonen. Vi er tross dette utgangspunkt i tvil om en så vidt drastisk reduksjon i avstandskravet som til en tredjedel av dagens grense er et riktig tiltak i så måte, og henstiller til MD om å vurdere hvorvidt resultatet av forskriftsendringen

a) lar seg håndheve, og

b) vil bidra til å redusere konfliktnivået.

Et regelverk basert på definisjoner som må oppleves svært subjektivt avhengig av hvilke aktører og personer vi snakker om i det enkelte tilfellet, og en formodning om deres antatte *intensjoner*, vil i utgangspunktet være lite egnet til å klargjøre berettiget bruk eller løse brukerkonflikter. Dette gjelder f.eks. definisjon av friluftsliv: « ... med sikte på miljøforandring og naturopplevelse». Hvem skal kunne si hvilken «naturopplevelse» som er forskriftsmessig, dvs. definisjonsmessig riktig, og hvilken som ikke er det?

NHF mener at en endring som foreslått neppe vil redusere konfliktnivået i strandsonen generelt, men heller bidra til å øke det i de områder som allerede i dag er mest konfliktfylte. Det er ikke drøftet eventuelle uheldige og/eller konflikteskalerende konsekvenser av forslaget, som framsettes tilsynelatende på bakgrunn av en formodning om at dette nærmest er problemløst.

NHF har følgende mer detaljerte kommentarer til forslaget til ny forskrift.

1. Til § 6: Telting i kystområder og § 7: Unntak fra rett til telting...

- a) Grensa for telting i strandsonen (100-metersbeltet fra vannet) er foreslått redusert fra 150 m til 50 m fra bebodd hytte eller hus. Hovedbegrunnelsen er at båtfriluftsliv er vanskelig å utøve for padlere og fra båter uten overnattingsmulighet. Det er imidlertid ikke mulig å skille mellom campere som kommer i bil eller i båt, fra landsiden eller sjøsiden.
- b) Selv med håndheving av to-døgnsregelen (Frilufsloven §9) åpnes for at enkelte plasser nær bebyggelse i praksis kan brukes til faste helgecampingplasser inntil 50 m fra bebodde hus ikke bare med adgang fra sjøsiden. I forslaget er det uklart

hva «en gruppe på inntil 10 personer» er. I vanlig språkbruk vil det gjelde det antallet personer som reiser sammen. Hva vil rettstilstanden være der tre-fire eller flere mindre grupper camper innenfor et avgrenset område, og den foreslåtte grensa på gruppestørrelse på 10 personer ikke for noen av reisefølgene enkeltvis, men *samlet*, overstiges? Kan da noen, og i tilfelle hvem, med loven ” i hånd ” vises bort? Det er heller ikke satt krav til avstand mellom mobile overnattingsenheter, som f.eks telt, som kunne være en analog, for å redusere «faren» for slike ansamlinger.

- c) Den geografiske avgrensingen er knyttet til «nedbygde områder», dvs. de tetteste **bebygde** områdene i kystsonene som skal «vernes til gode for utøvelse av friluftsliv».

Er det primært privateide områder som skal åpnes?: Områder som er sikret, regulert eller avsatt til friluftsområder gjennom bruk av statlige eller andre midler kan unntas fra retten til å telte. Dette kan bidra til at det ikke er tillatt å campe på disse områdene, mens det på private eiendommer som grenser inntil blir tillatt med telting nær bebyggelse. NHF mener en slik praksis kan bidra til å skape et unaturlig press mot private områder, mens forbud kan nedlegges i nærliggende offentlige områder hvor det mobile friluftslivet i utgangspunktet er prioritert.

2. Til § 8: Særlige aktsomhetsregler

Det vil være vanskelig å håndheve regler om aktsomhet, støy og forsøpling i attraktive områder i nærhet av fast bebyggelse, rett og slett fordi en ikke har et apparat eller myndigheter med ressurser eller ansvar til det. Populære/attraktive områder krever skjøtsel, tilsyn og rydding uansett hvor mye det oppfordres til aktsomhet og sporløs ferdsel. Blir dette da grunneiers ansvar? Dette vil heller neppe bidra til å redusere konflikter der det er konfliktfylt i dag, og da representerer dagens avstandskrav i det minste en akseptabel sikkerhetsmargin.